

«ԶԻ ԸՍՏ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՆՆ ՅԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀԱՍՏԱՏԵՍՅԻ»

Երբ մարդ-անհայր բոլորում է այսրաշխարհային կյանքի բառասուն փարինները, անցնող այդ չորս փասնամյակները երևի թե անցնում են փարերայնորեն, որովհետև փվյալ անհայրի կյանքն այդ ընթացքում անառարկելիորեն ուղղորդվում է իր ծնող-ների ուղղակի և անմիջական հսկողությամբ ու նրանց՝ կյանքի կուրակած փարինների փորձառության հոգեգործով թելադրանքով: Օրինապահ և բարեպաշտ ընտանիքներում միմիայն այդպես է ձևավորվում ու այնուհետև լիարժեքորեն կյանքի հունի մեջ մտնում մարդ-անհայրը:

Դուք, իհարկե, Վեհափառ Տեր, վաղ հասակից կյանքի այդ ուսումնառությունը ձեռք եք բերել ոչ թե Ձեր ընտանեկան անմիջական հարկի փակ, այլ առավել մի կյանքի դպրոցում, հոգևոր դպրոցում, Մայր Աթոռի արժանավոր միաբանության և Ձերդ Սրբության անմիջական նախորդներից մեկի՝ երջանկահիշատակ և լուսահոգի Վազգեն Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի հայրական անձնական հսկողության և հոգաբարության ներքո:

Դուք կարծեք գրկված եք եղել երիտասարդական անմոռաց վայելքների ըմբռնումից այդ փարինների ընթացքում, որովհետև Ձերդ Սրբությունն արդեն վաղ հասակից ինքնակամ ընծայվել է ազգին, Հայրենիքին և Հայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցուն բոլորանվեր ծառայելու նվիրական գործին:

Հավերժական ընթացք Ձեր անսխալական ընտրյալ ճանապարհին...

Ձերդ Սրբություն, Դուք ոչ միայն բոլորել եք այսրաշխարհային կյանքի այս չորս փասնամյակները, որ մարդկային կյանքի մի թվացյալ ակնթարթն է միայն, այլև թևակոխել և իր լրումին եք հասցրել նաև հինգերորդը, որի յուրաքանչյուր փարին Ձերդ Սրբությանը շնորհել է խոհականության և իմաստության որոշակի մի կուրակում:

Լուսավորչի գահին արժանիորեն բազմելու Ձեր գահակալությունը ցավալիորեն համընկավ ժողովրդացունց մի իրողության: Տեղեկանալով այդ մասին, Դուք միայն մի քանի ակնթարթ կորցրեցիք Ձեր հավասարակշիռ ու լրջախոհ կեցվածքը: Այնուհետև աստիճանաբար փրկապետեցիք Ձեզ, կարճ ժամանակում ի մի բերեցիք Ձեր մտքերը և ապա շարունակեցիք Ձեր ասելիքն ու գործերը: Անժխտելի է, որ Ձեր փոթորկուն մտքերի այդ ակնթարթային թռթափումը և ակնթարթային հավասարակշիռ վիճակին վերադառնալը գալիս է Ձեր իսկ անձի՝ ծննդավայրին բնորոշ խառնվածքից, դիմադրել և հաղթահարել բոլոր այն խտրերն ու խոչընդոտները, որոնք հառնել և հավանաբար հառնելու են դեռևս Ձերդ Սրբության առջև հետագա Ձեր ազգանվեր ու եկեղեցանվեր ծառայության և գործունեության ընթացքում:

Մեր ժողովուրդը դեռևս հուսառար սպասելիքներ ունի Ձերդ Վեհափառության կենսախիղճ ու ավյունով լեցուն անձից: Ամենայն Հայոց Հայրապետական Աթոռին բազմելու առաջին իսկ օրից Դուք անմնացորդ լծվեցիք և նվիրվեցիք մեր ժողովրդին և

Եկեղեցուն ծառայելու ամենանվիրական գործին: Մեկը մյուսի երևից մեր հավաքավոր ժողովրդի առջև իրենց դռները բացեցին վերականգնված և վերակենդանացած, նաև նորակառույց եկեղեցիները, որոնք այնքա՛ն անհրաժեշտ էին քրիստոնեական շարունակ թո՛ւնի կերպով անասրվածության գաղափարախոսության մեջ դեգերող ու փառապաշտ մեր ժողովրդի համար: Հայաստանի անկախացումից հետո մեր ժողովուրդը երևի թե վերջնականապես և հավանաբար ընդմիշտ վերագրավ իրեն, դեպի վեր կարկառուն իր ձեռքերը և վստահորեն, անթաքույց հայացքով փառաբանեց Երկնավոր Տիրոջը, որովհետև քրիստոնեական շարունակ նա գրկված էր եղել հոգեթով այդ առաքելությունից, թեև այդ ընթացքում մեր ժողովրդի մեծամասնությունը չէ՛ր մերժել իր բարեպաշտ հավաքը և թաքուն կամ անթաքույց շարունակում էր խոնարհվել ու պաշտել իր հավաքը՝ փառաբանելով Երկնավոր Տիրոջը և կամ գթասրբություն և մեղքերի թողություն հայցելով Ամենակարողից:

Ոչ միայն Ձեր՝ Լուսավորչի գահին բազմելուց հետո, այլև դրանից էլ շատ առաջ, դեռևս Արարապյան Հայրապետական թեմի գործունեությունն անաչառորեն, խղճի մտքը և անմնացորդ նվիրումով վարելու ընթացքում բացվեցին հոգեկերպ լուսավորության օջախներ, Հայրության քրիստոնեական և այլ մանկապարտնեկան գեղագիտական ու մարմնակրթական հաստատություններ, որպեսզի դաստիարակվում և ձևավորվում են հազարավոր բարեպաշտ պարանիներ և երիտասարդներ՝ հեղափոխում, անշուշտ, իրենց գործունեությամբ պիտանի լինելու ակնկալիքով իրենց ժողովրդին, Հայրենիքին ու Սուրբ Եկեղեցուն:

Թեև մաղթանքի խոսքը միշտ և հանապազ Վեհափառ Տիրոջն է վերապահված, բայց այս պարագայում մենք՝ սովորական մահկանացուներս, աղերսագին հայցում ենք Ամենագթառապ և Ամենագոր Տիրոջից, որ Նա շնորհի Ձերդ Սրբությանը անկողորում կամք և անբեկանելի կոթով՝ շարունակելու և իր լուսմին հասցնելու ժողովրդանվեր և եկեղեցանապատ Ձեր բոլոր ծրագրերի ու նախադեսումների իրականացումը:

«Փառք ի բարձունս Աստուծոյ, եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն» (Ղուկ. Բ 14):

ՎՈՂՈՂՅԱ ԱՔՐԱՆԱՄՅԱՆ

«ԷԶՄԻԱՄԻՆ» ԱՄՍԱԳՐԻ ՓՈԽԽՄԱԳԻՐ